

ber. Støtteordninger af denne type må derfor forventes at blive anvendt i nogle lande i en år-række endnu.

Jeg synes, det er positivt, når nogle lande, som fremhævet i beslutningsforslaget, indfører støtte i form af garanteret høje priser for at fremme vedvarende energi.

Danmark er imidlertid milevidt foran disse lande med hensyn til udbygningen med vedvarende energi. Ingen andre lande forventes i 2003 at opnå en andel på ca. 27 pct. af elproduktionen, som vi forventer at opnå, når man altså vel at mærke ser væk fra de store vandkraftværker i EU.

Regeringen er derfor ikke imod anvendelsen af et fastpris- eller mindsteprissystem. Et sådant system har jo netop vist sig at give en meget, meget flot udbygning i Danmark, og det er da helt i orden, at andre lande får mulighed for at bruge det samme system for at få gang i en tilsvarende udvikling.

I Danmark er vi dog som nævnt kommet så langt, at partierne bag elreformen er enige om, at der er behov for gradvis at ændre tilskudssystemet i retning af et mere omkostningseffektivt og markedsbaseret system, som altså både sikrer, at vi får udbygningen, men jo altså også sikrer forbrugerne. Hvis den faktisk produktionspris på strøm er under 30 øre, og man skal betale 60 øre i støtte, så ligger der jo et meget voldsomt subsidieprincip, som bliver betalt af andre menesker, herunder altså først og fremmest dem, der ikke ejer de pågældende anlæg. Derfor må vi selvfølgelig, når teknologien er til det, omlægge systemerne, så priserne bliver mere omkostningsægte.

Jeg har også lidt svært ved at forstå, hvorfor man vil genindføre den særlige statsstøtte. Man kunne jo bare, om jeg så må sige, sætte det her marked i bero og fortsætte med den forbrugerfinansierede. Hvis statskassen skal lænses for så stort et beløb, går det jo uundgåeligt ud over andre formål, og der er ikke i forslaget givet nogen angivelse af, hvor de penge skal hentes. Det er jo meget store beløb, vi taler om.

Jeg ved godt, at Enhedslisten ikke var med i finanslovsforliget for 1999, men der var et meget bredt flertal i Folketinget jo enige om, at der skulle ske en besparelse på 2 mia. kr.

Hvis man nu tager den væsentligste del af det her ud, så er der jo et stort hul i kassen, og jeg kan ikke se, at der skulle være noget ideologisk, andet end hvis selve ordet stat har en eller anden, hvad skal man sige, euforiserende virkning

på én. Ellers må det da være rigtigt, at det er forbruget, der dækker. Også for at tilskynde til, at vi får omlægninger i retning af energibesparelser osv., må vi have en interesse i det.

Jeg ser ikke nogen grund til at stoppe det igangværende arbejde med VE-bevis-markedet. Jeg synes, det er en vigtig pionerindsats, vi har sat os for her. Også selv om det kan være et stykke tid, før der kommer et fælles EU-marked, så tror jeg, det er godt, at Danmark her som på så mange andre områder er med fremme, hvor det sker.

Jeg tror heller ikke, det er så dårligt, når teknologierne bliver modne, at der så også bliver konkurrence på det her felt mellem producenterne, sådan at vi får det system, at hvis vi mangler strøm, så vil prisen selvfølgelig gå op, og hvis i forhold til de fastsatte behov osv. prisen bliver for lav, så vil det lægge en dæmper. Jeg tror, det er en fornem måde at regulere på, og konform.

Hvis der i øvrigt er én ting, som miljøministre over hele verden er enige om, er det at gøre markerne mere effektive på miljøområdet, altså gøre priserne mere kostægte og skabe reel efterspørgsel, og det er jo præcis det, vi har prøvet at gøre i den danske elreform.

Uanset at der ikke foreløbig kan forventes en harmonisering af støttesystemerne i EU, så arbejder man eksempelvis i Sverige på en model, der ligesom den danske er baseret på udmelding af obligatoriske minimumskvoter. Den forventes at blive etableret i 2003, og kvotemodellen giver gode muligheder for bilateralt samarbejde. Selv om hele EU ikke vil være med i første omgang, kan vi godt beslutte os for at gå sammen med andre lande om at udvikle disse nye markedsbaserede støttesystemer.

Lad mig slå fast, at regeringen er indstillet på at indgå i konstruktive drøftelser om indretningen af VE-bevis-markedet. Det bliver der bl.a. lejlighed til til efteråret, hvor spørgsmålet om CO₂-kvoter skal tages op, og hvor de præcise rammer for VE-bevis-markedet skal fastlægges. Vi skal jo både udmelde kvoterne efter 2003 og fastsætte disse regler, og der synes jeg, at vi skal have en god og saglig diskussion om, hvordan vi gør det her bedst.

Jeg bliver altid ked af det, når jeg skal diskutere energireformen med hr. Søren Kolstrup, for han og jeg er jo enige om mangt og meget her, men energireformen står han uden for, og derfor spejder han hele tiden efter noget, man kan være